

דמ:

בן סורר ומורה פרק שמיני סנהדרין

מסורת הש"ס

(א) חוספס דקטוה פ"ה.
(ב) ז"ל ואשלים. (ג) לקמן
ק"ל. (ד) מנילה יד.
(ה) ואנדרהס. (ו) זכ"ב טו.
(ז) מתעית כט. ואכיס קוח.
(ח) ערפן י"ח. (ט) ואי כעית
רש"ש. (ט) נש"ל מחיבה.
רש"ש.

הגהות הב"ח

(א) גם יפת גדול שנאחזיו.
ג"כ עיין לקמן דף קח ע"ב:

מוסף רש"י

שניה הקים משכן.
למתי (שמות מ) יידי כשה
השנים בחדש הראשון וגו'
(זכריה יח).

עין משפט
בר מצוה

ח א ב ג מ"א פ"א מהלכות
אסורי ביאה הלכה יג
פ"א שם הל' ופ"א מהל'
יבום הלכה טז סמך לארץ נד
טו"ש"ע אה"ע פ"י ו סעיף
ט וס"י הקו סעיף א:

תורה אור השלם

1. ויגלה וידרש
2. לאקשה איהם הלא הוא ארץ
3. כן שמע בן אלעים
4. אשת אוריה הנשיא
5. שמואל ב' א'
6. אלישע בן אהזיק בן
7. המהומה אליעזר בן
8. חזקיהו הנביא
9. שמואל ב' א'
10. וישלח בן נתן ונביא
11. יקריב את שמו ידוידה
12. עבורו
13. שמואל ב' א'
14. ויבן לשלחם שנים
15. ידוידה היום אבשלום
16. כבעל חור אשר ע
17. אבשלום אבשלום
18. לכל בן ימלך
19. שמואל ב' א'
20. אבשלום ברח ויך
21. נשדור ויהי שם שלש
22. שמואל ב' א'
23. ושם אבשלום
24. יבדלשעם שנתה שים
25. ושם ידוידה לא ראה
26. שמואל ב' א'
27. ויהי מקץ ארבעים
28. שנה ויקרא אבשלום אל
29. חמורא אלקה נא ואשלם
30. את דודי אשר ידורתי לו
31. כהרבות
32. ואחזקתו כל בן אל
33. ושנחתו עמו ויחבשה את
34. ההמור הקם ויך אל
35. ביטול אל עירו ויהי אל
36. ויחזקתו ויהי הקבר
37. כקבר אביו
38. שמואל ב' א'
39. ואקח ארבעים תורדם
40. ויבן את שם ידוידה
41. וימחה לא יזכר שמו ידוידה
42. ואינו אבשלום
43. תהלים ד'
44. ואל תולדת תורם
45. את תולדת אל אברהם
46. את תולדת אל יצחק ואת
47. תולדת אל יעקב
48. ואת תולדת אל יוסף
49. ואת תולדת אל יוסף
50. ואת תולדת אל יוסף
51. ואת תולדת אל יוסף
52. ואת תולדת אל יוסף
53. ואת תולדת אל יוסף
54. ואת תולדת אל יוסף
55. ואת תולדת אל יוסף
56. ואת תולדת אל יוסף
57. ואת תולדת אל יוסף
58. ואת תולדת אל יוסף
59. ואת תולדת אל יוסף
60. ואת תולדת אל יוסף
61. ואת תולדת אל יוסף
62. ואת תולדת אל יוסף
63. ואת תולדת אל יוסף
64. ואת תולדת אל יוסף
65. ואת תולדת אל יוסף
66. ואת תולדת אל יוסף
67. ואת תולדת אל יוסף
68. ואת תולדת אל יוסף
69. ואת תולדת אל יוסף
70. ואת תולדת אל יוסף
71. ואת תולדת אל יוסף
72. ואת תולדת אל יוסף
73. ואת תולדת אל יוסף
74. ואת תולדת אל יוסף
75. ואת תולדת אל יוסף
76. ואת תולדת אל יוסף
77. ואת תולדת אל יוסף
78. ואת תולדת אל יוסף
79. ואת תולדת אל יוסף
80. ואת תולדת אל יוסף
81. ואת תולדת אל יוסף
82. ואת תולדת אל יוסף
83. ואת תולדת אל יוסף
84. ואת תולדת אל יוסף
85. ואת תולדת אל יוסף
86. ואת תולדת אל יוסף
87. ואת תולדת אל יוסף
88. ואת תולדת אל יוסף
89. ואת תולדת אל יוסף
90. ואת תולדת אל יוסף
91. ואת תולדת אל יוסף
92. ואת תולדת אל יוסף
93. ואת תולדת אל יוסף
94. ואת תולדת אל יוסף
95. ואת תולדת אל יוסף
96. ואת תולדת אל יוסף
97. ואת תולדת אל יוסף
98. ואת תולדת אל יוסף
99. ואת תולדת אל יוסף
100. ואת תולדת אל יוסף

14. וְיָדָה נָח כִּי תִמָּט
מֵאֵת שָׁנָה וְיִוֹלֵד נָח אֶת
שֵׁם אֶת הָאָדָם וְהָאֵת:
15. בְּרֵאשִׁית ה' י"ז
וְנָח בֶּן נֹחַ שָׁנָה מֵאֵת
שָׁנָה וְתִמְבּוֹל הָיָה מִים
16. וְעָלָה הָאָרֶץ בְּרֵאשִׁית י"ח
אֵלֶּה הַחֹדֶשׁ שֶׁם שֶׁם
17. כִּי מָאָה שָׁנָה וְיִוֹלֵד אֶת
אֲרַכְפְּשֵׁד שְׁנַיִם אַחֲרֵי
הַמִּבּוֹל:
18. בְּרֵאשִׁית י"ט
וְלֹשֶׁן לִבִּי כִּי הָיָה
19. אֵבֶל לִבִּי עֲבַר אֹדֶם יֵאָמֵר
הַדּוֹד:
20. בְּרֵאשִׁית כ'
וְנִצְלָחַן כִּי אֲרִיר כִּי
21. וְחַר הַלֵּב הָיָה עֵשָׂה
אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יָדָה
מִיָּד:
22. שְׂמוֹת לֹכַ כִּי
23. וְתִמְבּוֹל הָיָה יִסְחָר
וְיִסְחָר

דל תרתי שני דתתא עיבורי.
 פ' בקונט' כלומר פחות מח'
 חדשים וחדש שכות לעובר ו' חדשים
 להריון ואז לימי גדולה ו' וטעמה
 אשמוכה דכל חד בתמיני אולד
 אחיתופל הוליד אליעזר לח' שנים
 וח' חדשים לעיבורו ומשולש שנה ח'
 שנים והוליד אהרן שבע וח' חדשים
 לעיבורו והוליד מנצרה לח' שנים וח'
 חדשים לעיבורו של שלמה הרי כ"ו כ"פ
 בקונט' ומימה גדולה פ' דלוחו חדש
 הגנים גדילים ממאז כשעברו ששיתים
 היו בני ח' שנים וחזק לכן נראה דלא
 דק בשביל חדש: **מלא** דרך הבטחון
 קא חשיב. מימה אי"ל לישבוע חס
 לבסוף וקרא קא חשיב שם וחם ויפת:
 ח

ואמאי אימא איילונית היא ואדעתא דהכי לא קדיש אלא לאו דאמרין זיל בתר רובא דרוב נשים לאו איילונית נינהו לא מאי חייב עליה דקתני קרבן והא מומתין על ידה קתני בבא עליה אביה והא אם בא עליה אחד מכל העריות קתני אלא הכא במאי עסקין דקבלה עילויה ת"ר^א המסוללת בבנה קמן והערה בה בית שמאי אומרים פסלה מן הכהונה וביה חל "מכשירין אמר רבי חייא בריה דרבה בר נחמני אמר רב חסדא ואמר' לה אמר רב חסדא אמר ועירי הכל מודים בכך תשע שנים ויום אחד שביאיתו ביאה פחות מכן שמנה שאין ביאתו ביאה לא נחלקו אלא בכך שמנה דב"ש סברי גמרין מדורות הראשונים ובית הלל סברי לא ימדינו מדורות הראשונים ודכות

וְאִשׁ יֵהוּא: קָרָבָן. וּבִשְׂבָגָה דְּלֹאֲלִין
 אֲלֵהּ מָשׁוּם קוֹרְבָּן: וְהָא אַחַד מִכָּל
 אֶשְׁתֵּי אִשׁ: אֲלֵהּ. לִיכְנֵינָהּ לְדַחֲיָה
 וְאִשְׁתֵּי מִתְּמָלָא אֵילִינוּת חָסָן כּוּזָה
 וְקִדּוּשֵׁי קִדּוּשֵׁין: מִסְּמוּלָּה. לָשׁוֹן
 וּשְׁפִירוֹת: וְהַעֲרָה בָּהּ. אִיכָּא לַמִּדָּה
 יִיכָמֹת דָּף ה': הַעֲרָה: עוֹרָה: נִשְׁקָה
 וְאִיכָּא לַמִּדָּה ו' הַכְסָתָה עוֹרָה: פְּסָלָה
 בָּהּ כְּסוּמָה. וּמִתְּמָלָא לֵב וְהִיא דְּהַעֲרָה
 דְּבִנְיָמִן בִּיחָה כְּדִמְרִי' בְּגַמ' דִּיבְחֹת
 וְדָף ה': וּבִסְרָקִין לְעֵלֵי (דָּף ה').
 וּמִתְּמָלָא מִתְּמָלָא מִחֲמִיבִיבִין בְּכּוּן שְׁלָה
 וְדָף ז': וְכֵן: וְכִי' מִסְּפִירִין. כְּדִמְרִישֵׁי
 לְקַמָּן קִדּוּשֵׁין לֹאֵז בִּר בִּיחָה הוּא:
 וּמִתְּמָלָא מִתְּמָלָא מִחֲמִיבִיבִין. שְׁהוּ מוֹלִידִין בְּנֵי
 מִתְּמָלָא: שְׁמִינִיּוֹת שְׁנֵי דְּכִיפִין לְקַמָּן: אִי יִנְמָה
 בְּכֵן אֲחִישׁוּבֵל וְכִיפִי בְּלֹדֶשׁ שְׁלֵמָה בְּנֵה
 וְיִקְרָא אֶת שְׁמוֹ יִרְדִּיָּה וּסְמִיךְ לֵיהּ
 וְיִשְׁתִּי בְּשִׁפְטִים יָמִים אַחֲרֵי לִדְמוֹ בִּרְגֵי
 אֲשֶׁשֶׁסֶּס אֶת אֲמִינוֹן וְבִרְגֵי לְבָשׁוּר יִבְרַג
 שְׁנֵי שְׁלֵשׁ שָׁנִים. אִי חַמֶּשׁ שָׁנִים
 וְכִשְׁבִּי שְׁנֵים עָשָׂר מִגְשׁוֹר שְׁפִיט יוֹאֵב
 וְאֶת דָּוִד ע"י הַתְּקוּפוֹת לְהַשְׁבִּי יִשָּׁר
 בִּירוֹשָׁלַם שְׁנֵים עָשָׂר וְאַחֲרֵי מֵרֵד דְּכִמִּי
 וְכִבְרִיָּה וְהִיא נִקְטָה אֲרַבְעִים שָׁנָה וְהִיא
 אֲרַבְעִים שָׁנָה יִמֵּי חָמָּה לְמִנִּין שְׁשָׁלוֹ
 מִלְּקֵן כְּדִמְרִישֵׁי בְּחִמְרוֹהִי (דָּף ד'): שְׁחֵלֵךְ
 וְנִתְּמַד וְנִתְּמַדוּ פֶּרֶק מִתְּמָלָא אֲחִישׁוּבֵל
 וְכִבְרִיָּה אֲחִישׁוּבֵל רָאָה כִּי לֹא נִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְאִל בִּיחֵי וְיִתְּמָה רִיג שְׁלֵמָה
 בְּכֵן שְׁנֵים עָשָׂר: חֲזִי יִמֵּיו שֶׁל אֲדָם
 שְׁשָׁנִים עָשָׂר וְחֲמֵשׁ דְּכִמִּי (הַפֶּסֶס ז') יִמֵּי
 שְׁנֵים עָשָׂר וְחֲמֵשׁ שְׁנֵים עָשָׂר: פֶּסֶל לֹה
 וְיִתְּמָה וְכִי' שְׁנֵים עָשָׂר וְשֵׁשׁ שְׁלֵמָה
 אֲלֵיכֶם וְכֵן שְׁנֵים עָשָׂר וְשֵׁשׁ שְׁלֵמָה: דֵּל פֶּרֶס
 שְׁעִין דְּרַחֲמָה עוֹבֵר. לְכוֹתִיחַ פְּחוֹת
 חֲדָשִׁים אֵין שְׁהוֹת לְעוֹבֵר ו' חֲדָשִׁים
 לְהִתְּמָלָא וְחֲדָשׁ לִימֵי נְדוּת וְהוֹרָה:
 חֲדָשִׁים אֲשֶׁסְּכָה רִכֵּל חֵד וְחֵד בְּחִמִּי אֲוִלִיד.
 וְאֲחִישׁוּבֵל הוֹלִיד אֲלֵיכֶם לֵח' שְׁנָה וְח'
 חֲדָשִׁים אֲלֵיכֶם הוֹלִיד כֵּן שְׁנֵים עָשָׂר
 וְח' חֲדָשִׁים וְכֵן חֲדָשִׁים לֵח' שְׁנָה
 חֲדָשִׁים לְלִידוֹת שֶׁל שְׁלֵמָה הִרִי
 כִי' שְׁנֵים: דְּרַחֲמָה בִּרְהוֹ וּמִתְּמָלָא
 אֲשֶׁסְּכָה לְרִכֵּל הַיּוֹת בִּרְהוֹ וּמִתְּמָלָא
 וְהוֹרָה: וְחֵד. עַד כְּרִתֵּל דְּרַחֲמָה
 וּמִתְּמָלָא דֵּהָ אֵהּ לֹה לֵב שְׁנֵים
 וְחֵד מִקְמִי שְׁלֵמָה אֲוִתוֹ הוֹלֵד שְׁמַת
 לְיוֹד שְׁעוֹל רֶאשִׁין דְּכִמִּי בִיב (שִׁבְעִי)
 וְכִאֲשֶׁר מַת הוֹלֵד קָמָה וְתִסְכֵּל לֵהּ:
 וְכִאֲשֶׁר שְׁלֵמָה מִתְּמָלָא שְׁנֵים: מִתְּמָלָא
 חֲמִיבִי לֵיהּ קָרָא בְּרִישָׁא: וְכִיפִי וִיקָה
 אֲבָרְסֵם וְנִחְוֹר לֵסֵם נָשִׁים שֶׁסֶס אֲשֶׁס
 אֲבָרְסֵם שְׂרִי וְשִׁסֶּס אֲשֶׁס נִחְוֹר מִלְכָּה
 אֲבָרְסֵם אֲבִי מִלְכָּה וְאֲבִי יִסְכָּה.
 אֲלֵמָה יִסְכָּה בֵּת הֶרֶן. יִסְכָּה ו' שְׁרָה:
 דִּילְמָה וְעוֹרֵר דְּחִמִּי הוּס. וְהֶרֶן הוּא
 דְּקִישִׁי מִינֵיהּ: וְהִיא נִחָ כֵּן חֲמֵשׁ
 מֵאוֹת שְׁנָה. לְאַחַר שְׁהִי כֵּן חֲמֵשׁ מֵאוֹת
 שְׁנָה הוֹלִיד חֵל שְׁלָמָן: כֵּן מֵאָה שְׁנָה
 וְיִוִּלֵּד אֶת אֲרַכְשָׁד שְׁנֵים עָשָׂר אֲחֵר הַמְּכּוּל:
 כִּי מֵאָה וְתִרְסִין הוּס. הוֹלִיד וְהוּא גְדוֹל
 מִכּוּבָלן מִתְּמָלָא שְׁעוֹלֵד בְּחִמֶּשׁ מֵאוֹת שְׁנָה לֵנֶח
 וְכִיבְרִיָּה הַמְּכּוּל הוּא כֵּן מֵאָה שְׁנָה אֲלֵהּ
 וְשְׁמֵהּ מִינֵהּ קָטָן מִכּוּבָלן וְהוּא וְנִחְמַשׁ מֵאוֹת
 וְשְׁנֵי שָׁנִים לְאַחֲרֵי אֲחִילֵד וְדָרְךְ כְּחִמְתָּן
 הִיא דוֹר שְׁלִישִׁי לוֹ: וְכִי עֶבֶד מִשְׁכָּן
 וְכִיפִי בְּכֵן אֲרַבְעִים שְׁנָה אֲשֶׁסֶּס הָיִים:
 אֲשֶׁסֶּס

שכחתי את צורתי ואת אשתי ואת בתי
מכדתי כי הלא זאת כתב שבע בן אלעזר
לעם בן אחיתופל הגילוני וכתבי וישראל ביד
ידיה בעבור (כי) ה' (אהבו) וכתבי וידיה
בשלוש וכתבי ואבשלום ברח וילך גשורה
ב אבשלום בירושלים שנתיים ימים לפני המלך
ימים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא
לה' בחברון וכתבי ואחיתופל ראה כי לא
יוקם וילך אל ביתו (ו)אל עירו ויצא אל ביתו
לא ויצא מידים ותנאים כל שנתיו של דואג
ואחיתופל אינן אלא שלשים ושלוש כמה הוויא
שלמה פש להו עשרים ושית דל תרתי שני
וחד בתמיני אוליד ממאי דלמא תרווייהו בתשע
משום דאתתא בריא תרע דהא הוי לה ולד
לדלות תרח תרח הוליד את אברם את נחור
וגה ונחור גדול מהרן שנה נמצא אברהם גדול
אברם ונחור להם נשים וגו' ואומר רבי יצחק
יסבך שסוכה ברוח הקדש ותינו דכתיב כל
בקולה דבר אחר יסכה שהכל סכים ביופיה
ומר בלבו וגו' כמה קשיש אברהם משרה עשר
נין אשתכח כי אולדה הרן לשרה בתמיני
נא דאתתא הוה וידרך חכמתן קא חשיב להו
ד חכמתן דכתיב וידיה נח בן חמש מאות
שנה ואת יפת שם גדול מחם שנה וחס גדול
מחם שתי שנים וכתבי ונח בן שש מאות שנה
ויב (ו)אלה תולדות שם שם בן מאה שנה
חר המבול בן מאה שנה בר מאה ותרתין
חשיב להו הכא נמי דרך חכמתן קא חשיב
לשמעתא קמיה דרב זביד מנהדרעא
מן מהבא מתנין לה ולשם יולד גם הוא אבי
נת (ו) הגדול שבאחיו הוה אלא מגל מהבא
היהודי וכתבי ויתמט עזובא (אשת כלב) ויח
חר ובי עמד בצלאל משכן בר כמה הוי בר
וכחו אשר הכה עושים ותנאי שנה ראשונה
ושכן ושלח מרגלים וכתבי בן ארבעים שנה
תה הגה אנכי היום בן חמש ושמינים שנה כמה
דהוה בצלאל פשא להו עשרים ושית דל
כח דכל חד וחד בתמיני אוליד: בן ולא בת:
שתהא בת ראויה להיות כבן סורר ומורה
שהכל

לו כלב את אפרת ותלד
 לו את זרה דברי הימים א ב יט 20. ויבאו כל החכמים העושים את כל המלאכת הקדש איש איש ממלכתו אשר המה עושים: שמות לו ד 21. בן ארבעים שנה אנכי בשלח משה עבד יי אתי מקדש ברנע
 לרגל את הארץ ואשב ואתה דבר כאשר דבר יי אותי ואתה תהי' החיה יי אותי ארבעים וחמש שנה מאז דבר יי את הדבר הזה אל משה אשר הלך ישראל במדבר ועתה דבר אנכי היום בן
 חמש וארבעים שנה: וזהו יושע יד י ג.



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones